

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi posiada status uczelni od 1993 roku. Wówczas za-inaugurowała rok akademicki jako Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, a w 2009 roku uzyskała wyróżniający ją status akademii UCZELNIA PRZYSZŁOŚCI

Nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym umożliwiła Akademii inną niż dotychczas organizację kształcenia. Zgodnie z **Europejskimi Standardami Edukacyjnymi** gruntownie przebudowaliśmy programy studiów. Współczesne studio-owanie służy przede wszystkim nabywaniu nowych umiejętności interpersonalnych i społecznych oraz kształtowaniu postaw, wiedza zaś jest skutkiem studio-owania. Uczelnia wprowadziła Europejskie Standardy Edukacyjne i w ten sposób realizuje **nowy paradygmat edukacji**, który charakteryzuje się następującymi elementami:

Nowe metody

W Akademii na każdym roku studiów do prowadzenia zajęć wykorzystujemy **metodę projektów i metodę warsztatową**. Przy pomocy tych metod studenci rozwijają kompetencje, uczą się rozwiązywania problemów, rozwijają umiejętności i kształtują postawy. W dotychczasowym modelu edukacji dominuje „zakuwanie” wiedzy, w nowym przez samodzielne rozwiązywanie problemów studenci rozwijają swoją osobowość. Najlepsze projekty nagradzamy w czterech kategoriach: **projekt w zakresie przedsiębiorczości, projekt prospołeczny, projekt nastawiony na rozwój osobisty, projekt artystyczny**. W roku akademickim 2012/2013 najwyższej oceniono warsztat filozoficzny dla dzieci ze szkoły podstawowej na temat przyjaźni, interaktywną stronę internetową Motywator, akcję charytatywną na rzecz schroniska dla zwierząt oraz projekt rozpowszechniania sztuki street art w Polsce.

W toku studiów odbywają się warsztaty rozwijające umiejętność komunikacji, współpracy, rozwiązywania konfliktów czy też negocjacji.

Nowe treści

Zgodnie z wytycznymi Unii Eu-

ropejskiej prowadzimy kształcenie według nowego paradygmatu: student rozwiązuje problemy i realizując projekty rozwija osobowość i uzyskuje nowe kompetencje. W tradycyjnym modelu zdobywa wiedzę, jak standardowo rozwiązywać problemy. W nowym paradygmacie **trenuje samodzielne myślenie i działanie, planuje swój rozwój**, ponadto w trakcie pracy nad problemami **weryfikuje przyjęte rozwiązania**. Kształcenie tradycyjne polega na uczeniu się działania według schematu. Studenci AHE uczestniczą w przedmiotach specjalnie dedykowanych rozwojowi postawy kreatywnej i przedsiębiorczej: **działania twórcze i projekt własnego przedsięwzięcia**. W ten sposób zdobywają umiejętności przełamywania schematów w myśleniu i działaniu, uczą się, jak w innowacyjny i niestandardowy sposób rozwiązywać problemy, a także jak radzić sobie w życiu zawodowym i prywatnym.

Młoda kadra

Ten nowy program edukacyjny możemy realizować tylko dzięki entuzjazmowi i zaangażowaniu młodej kadry pracującej w AHE. To oni prowadzą zajęcia **metodą projektową i warsztatową**. To oni współpracują z przedsiębiorcami, przygotowują projekty zaczerpnięte z praktyki życia gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Wśród organizowanych przez studentów przedsięwzięć znaleźć można liczne **wystawy, koncerty, wykłady edukacyjne, imprezy kulturalne, pokazy taneczne czy akcje dobroczynne**. Sukcesy tych projektów owocują pozytywnymi rekomendacjami przedsiębiorców. Studenci w pracy projektowej rozwiązują **realne problemy firm** i w ten sposób tworzą własne portfolio potwierdzające zdobyte przez nich kompetencje.

Redakcja

Organizator
30 lat Centrum Kultury Młodych 2014
Łódź, ul. Lokatorska 13, tel. 42 684 24 02, tel/fax 42 684 83 94
ckm@toya.net.pl, www.ckm.lodz.pl

Współorganizatorzy
Łódź, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Kuratorium Oświaty w Łodzi

Patronat Honorowy
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydent Miasta Łodzi, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Szkoła Filmowa w Łodzi

Patronat Medialny
TVP ŁÓDŹ, radio ŁÓDŹ

Współpracują z nami
Delia Cosmetics, Villagersona.eu, KATARTIA, SELGROS, Cukiernia B&P, HAPPY KIDS, TOYA, Teatr Nowy, Teatr Wieków w Łodzi, Teatr Studyjny w Łodzi

KREATERIA

Jesteśmy salonem współpracującym z firmą SCHWARZKOPF. Używamy najwyższej jakości preparatów do pielęgnacji włosów i delikatnych środków do koloryzacji. Nasze doświadczenie gwarantuje naszym klientom profesjonalną obsługę, fachowe doradztwo, szeroką gamę usług oraz przystępne ceny.

Profesjonalna i miła obsługa sprawia, że czas spędzony w naszym studio to czas odprężenia, relaksu i prawdziwej przyjemności. Pragniemy, aby nasz klient czuł się u nas swobodnie, a jednocześnie miał poczucie profesjonalizmu dzięki dbałości o jakość wykonywanych usług. Zapraszamy do nas www.kreateria.eu

DELIA COSMETICS

Delia Cosmetics - ta rodzinna spółka z polskim kapitałem została założona w 1998 roku przez chemika, dr Józefa Szmicha. Dzisiaj Delia Cosmetics ma niezwykle bogate portfolio kosmetyczne – kilkaset produktów - oraz ugruntowaną pozycję na rynkach zagranicznych w 40 krajach na całym świecie. Posiada nowoczesny park maszynowy, zatrudnia wysoko wykwalifikowaną kadrę i gwarantuje najwyższą jakość swoich produktów.

Delia Cosmetics to nie tylko produkcja i sprzedaż kosmetyków. Działania na rzecz lokalnej społeczności i udział w wydarzeniach w regionie, a także wspieranie potrzebujących w licznych akcjach charytatywnych są wpisane w filozofię firmy.

KSIĘGARNIA INTERNETOWA GANDALF

Księgarnia Internetowa Gandalf (Gandalf.com.pl) powstała w marcu 2004 roku w Łodzi (od 2011 r. wchodzi w skład Grupy Empik Media & Fashion, notowanej na GPW w Warszawie). W jej ofercie znajduje się ponad 200 tysięcy produktów: książki, filmy, e-booki, książki audio, filmy, muzyka, puzzle i gry. Księgarnia jest liderem w sprzedaży podręczników przez Internet, a także zdobywcą wielu nagród i wyróżnień, w tym czterokrotnie pierwszego miejsca w rankingu sklepów internetowych Gazety Wyborczej, tytułu Gazeli Biznesu (2010 r., 2012r.) oraz tytułu najbardziej przyjaznego sklepu internetowego 2013r wg. Money.pl.”

GAZETA XXXII OGÓLNOPOLSKICH KONFRONTACJI TEATRÓW MŁODZIEŻOWYCH 2014

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi

KURTyna

Wydawca: Centrum Kultury Młodych w Łodzi, ul. Lokatorska 13, tel. 42 684 24 02
Redaktor naczelny: Magdalena Tomczak

Redakcja: Magdalena Tomczak, Magdalena Stolińska, Magdalena Kuczyńska, Maciej Czernecki, Liliana Lewandowska, Katarzyna Kozłowska, Marta Saj, Anna Wszelaka
DTP: Marek Muzal
www: facebook.com/konfrontacje.ckm e-mail: kurtynackm@gmail.com
Opiekunowie redakcji z ramienia Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej:
dr Leszek Kuras
dr Marta Wybraniec
dr Dorota Eichstaedt- korekta
Redaktorka współprowadząca i współczująca: dr Justyna Makowska
Serwis fotograficzny: Agnieszka Pękala

30 lat Centrum Kultury Młodych 2014
NUMER 1 11 KWIETNIA 2014

KURTyna

GAZETA XXXII OGÓLNOPOLSKICH KONFRONTACJI TEATRÓW MŁODZIEŻOWYCH 2014

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi

Redaktor naczelny

foto: Magdalena Tomczak

Drodzy Aktorzy, Uczestnicy, Goście!

Oddajemy w Wasze ręce pierwszy numer tegorocznej „Kurtyny”. Jest to numer wyjątkowy ze względu na smutne wydarzenia, które miały miejsce w czasie powstawania numeru. Walkę z ciężką chorobą przegrała Pani Krystyna Weintritt, wieloletnia Dyrektor Centrum Kultury Młodych. Odszedł także długoletni juror i przyjaciel festiwalu, Pan Marian Glinkowski. Mimo to zbieramy się w Centrum Kultury Młodych, aby uczcić i celebrować miłość do teatru, którą oboje przekazywali na przestrzeni wielu lat kolejnym pokoleniom.

Teatr powinien poszukiwać, zabierać w niezwykle miejsca, poruszać nasze czułe struny, rozbawiać, a nawet złościć. Tego właśnie szukam na Lokatorskiej, zasiadając na widowni i czekając na kolejne występy. Ktoś mi powiedział, że teatr jest schronieniem dla zbuntowanego umysłu, a zbuntowany umysł jest sceną dla teatru. Mam nadzieję, że przez najbliższe trzy dni te słowa potwierdzą się, a mnie dane będzie zobaczyć, jak Wasze zbuntowane umysły tworzą po raz kolejny historię na scenie Konfrontacji. Czekam z niecierpliwością na szaleństwo, śmiech, smutek, refleksję, energię i całą masę różnych emocji.

Kurtyna w górę,
it's showtime!

Magdalena Tomczak

foto: Agnieszka Pękala

PROGRAM DNIA 11 - 04 - 2014

- 09.00** - Happening teatralny uroczysta inauguracja Festiwalu
- 10.00** - Teatr „Pigwa” z ZSP Nr 19 w Łodzi, spektakl pt. „Po drugiej stronie”
- 11.00** - Teatr „Trzcina” ze Stowarzyszenia Inicjatyw Kulturalnych „Trzcina” w Tomaszowie Mazowieckim, spektakl pt. „Poza czasem”
- 12.00** - Teatr „Antidotum” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Piotrkowie Trybunalskim, spektakl pt. „Po raz trzeci – sprzedane”
- 13.00** - Grupa Teatralna „Ekstrakt” z Gminnego Ośrodka Kultury Sportu i Turystyki w Sokolnikach, spektakl pt. „Kopciuch”
- 14.00** - Teatr „M.D.K. czyli Młode Dzielne Kuropatwy” Młodzieżowy Dom Kultury w Rzeszowie, spektakl pt. „Ptam”
- 20.00** Wydarzenie artystyczne Festiwalu - „Wiszące ogrody” - koncert Katarzyny Groniec

W NUMERZE:

- Jak to wszystko się zaczęło** – historia Konfrontacji Str. 2
- Jury XXXII Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów** Str. 5
- Muzyczna Gwiazda Festiwalu** – Katarzyna Groniec Str. 6
- Wywiad z Angeliką Chalubek**, zdobywczynią Grand Prix ubiegłorocznych Konfrontacji Str. 7

32/30

30 lat temu Centrum Kultury Młodych rozpoczęło swą działalność w lokalu przy Lokatorskiej 13, a 32 lata temu po raz pierwszy zorganizowane zostały Łódzkie Konfrontacje Teatralne

W roku 1982, tuż po zawieszeniu stanu wojennego, Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz Wydział Edukacji Urzędu Miasta Łodzi powołały do życia Konfrontacje Sceny Szkolnej, których celem była prezentacja dokonań łódzkich licealistów w różnych dziedzinach sztuki. Podczas pierwszego przeglądu wystąpiło siedem teatrów, a zwycięzcami zostali: grupa z Liceum Językowego z przedstawieniem Wernisaż, uczniowie z XIII LO i ich próba odczytania *Zbrodni i kary*, XXVIII LO ze spektaklem Ziemia oraz VI LO z *Tak daleko i tak blisko*.

Grand Prix dla najlepszej aktorki otrzymała Ewa Bańkowska za rolę Mima w spektaklu *Wernisaż*.

Długoletnia Dyrektor Centrum Kultury Młodych, Pani Krystyna Weintritt, tak przedstawiała historię pojawienia się Konfrontacji na Lokatorskiej: „W 1996 r. przyszedł do mnie jeden chłopak, Adam Łoniewski z VI LO, i zapytał: Mamy taki teatr u siebie, może dałoby się go u was pokazać? Potem powiedział, że fajnie by było, gdyby udało się kilka spektakli zaprezentować podczas jednego wieczoru. Tak powstały Spotkania Teatralne. Nieco później Adam zasugerował, że w Pałacu Młodzieży podupadają Konfrontacje i można by tę imprezę „przechwycić”. Tak właśnie narodziły się Konfrontacje”.

Pasja młodych twórców, siła doświadczenia i miłość do teatru pani Krystyny Weintritt stały się podwalinami Konfrontacji, które rozrosły się najpierw do dużej imprezy łódzkiej, potem – od 2002 r. – wojewódzkiej, aż w 2007 roku uzyskały miano Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych. To tutaj co roku zjeżdżają młodzi twórcy teatralni, by skonfrontować swoje dokonania z pracą innych artystów, spotykają się ze sobą różne rodzaje artystycznej wypowiedzi. To na Lokatorskiej właśnie następują konfrontacje różnorodnych wizji rzeczywistości, pragnień i niepokojów arty-

stów z wymagającą widownią.

Centrum Kultury Młodych każdego roku w swych gościnnych progach wita wielu twórców teatrów młodzieżowych. I choć podczas Konfrontacji nie ma przegranych, a każdy, kto wychodzi na scenę, każdy, kto ma coś do powiedzenia, jest tak naprawdę zwycięzcą. Jury oraz widzowie przyznają nagrody oraz wyróżnienia. Podczas zeszłorocznego przeglądu I nagrodę za spektakl Karakony zdobył Teatr „MaStuMo” z II LO im. Stefana Żeromskiego w Bytomiu, II nagrodę *ex aequo* wywalczyły Teatr „Trzcina” z Tomaszowa Mazowieckiego z przedstawieniem *O Miłości i Szaleństwie* oraz Teatr „KUMONOQUE” z Zespołu Szkół Handlowo-Ekonomicznych w Białymstoku za *Żywoty Świętych*. III miejsce zajął inowrocławski Teatr Otwarty z Kujawskiego Centrum Kultury w Inowrocławiu za spektakl *Życiologia, perfekcyjnie!*, natomiast Grand Prix XXXI Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych zdobyła Angelika Chałubek z IV LO im. Gen. Stefana Roweckiego „Grota” w Piotrkowie Trybunalskim za monodram *Fade out*. Wszystkie nagrodzone przedstawienia można było obejrzeć w czasie Wieczoru Laureatów w Teatrze Studyjnym Łodzi.

Centrum Kultury Młodych znajdujące się przy ulicy Lokatorskiej, a także jego filia – Klub „Dąbrowa”, już od 30 lat umożliwiają mieszkańcom Łodzi zaspokajanie pasji tworzenia oraz pragnienia bycia razem.

Niezwykle bogatej oferty imprez, działań twórczych organizowanych przez Centrum nie sposób wymienić na jednym wydechu. Przychodźcie, patrzcie, tańczcie, malujcie, piszcie i twórzcie – pozwólcie się uwieść temu 30-latkowi...

Maciej Czernecki

Wywiad z Dominiką Walicką, opiekunką grupy teatralnej PIGWA, o wyjątkowym czasie Konfrontacji i o tym, po co komu happening ZEGARY PRZESTAJĄ TYKAĆ

Liliana Lewandowska: To już Państwa piąta przygoda z Konfrontacjami. Co się zmieniło na przestrzeni lat?

Dominika Walicka: Nasza wspólna przygoda rozpoczęła się prawie osiem lat temu przy ulicy Żeromskiego 115, gdzie byłam wówczas wychowawczynią klasy trzeciej w liceum o profilu teatralnym. Jestem nauczycielem wiedzy o kulturze w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 19 w Łodzi. Grupa PIGWA (pod tą nazwą funkcjonujemy od pięciu lat) jest od początku integralnie związana z tą szkołą i liczy obecnie 15 osób zespołu aktorskiego i trzy osoby obsługi technicznej. Jest to w miarę stały zespół, do którego na początku każdego roku szkolnego dołączają nowe osoby. W tym roku doszło do nas ośmiu nowych „Pigwoców”.

LL: Przypuszczam, że pierwszy kontakt z Konfrontacjami był dla Pani i jej wychowanków największym przeżyciem. Nasuwają się jakieś wspomnienia?

DW: Pierwszy raz wystąpiliśmy w 2008 roku, prezentowaliśmy spektakl na podstawie tekstów Agnieszki Osieckiej. To było trudne zderzenie z doświadczoną publicznością. Debiut nie okazał się sukcesem artystycznym, ale poznaliśmy zasady festiwalu i wiele się od tamtego momentu nauczyliśmy. Ja i Pigwa nie byłibyśmy dzisiaj w tym miejscu, gdyby nie oddanie i ciepło kadry z CKM-u. Ich serce dało nam energię do pokonywania trudności i naszych niedoskonałości. Dzięki temu nasze autorskie spektakle: Być dziełem sztuki i Ogon Jaszczurki zdobyły po dwa wyróżnienia aktorskie na Konfrontacjach w 2011 i 2013 roku. Natomiast Zegarmistrz wrócił w 2012 r. z nagrodą główną z VI Wojewódzkiego Festiwalu Chrześcijańskich Form Teatralnych. Teatr zdobył też wyróżnienie za spektakl Czy miłość może wszystko wybaczyć. Mielśmy przyjemność występować na deskach Teatru Studyjnego w Łodzi, a reportaż pod tytułem Ogon Jaszczurki wyemitowała TVP Łódź.

LL: W tym roku są Państwo współorganizatorami wydarzenia i ponownie przygotowują happening na otwarcie i zamknięcie Konfrontacji. Czy zamierzacie Państwo zaangażować do happeningu całą społeczność konfrontacyjną?!

DW: Zobaczycie sami! Będzie zaskakująco i emocjonująco. Pojawi się huśtawka i tajemnicza biała dama. Happening z okazji otwarcia Konfrontacji jest tradycją festiwalu. W tym roku hasłem przewodnim jest secesja, w związku z czym w happeningu nawiązujemy do różnych postaci kobiecych z tej epoki. To momentami zabawna opowieść o kobietach, przy dźwiękach fokstro-

ta, wszystko w niezwykle plastycznej oprawie.

LL: Zastanawia mnie, czy nie za wysoko postawiła Pani odbiorcy poprzeczkę, czy właściwie podąży on za Pani artystyczną wizją. Są rzeczy, których na pewnym etapie życia jeszcze po prostu się nie wie...

DW: Nie chodzi o to, żeby odbiorca happeningu wszystko od razu zrozumiał, ale o to, żeby go zmotywować na zasadzie „jeśli czegoś nie rozumiesz, to poszukaj”. Żeby go zachęcić do odkrywania czegoś, co związane jest z teatrem, z pewną tajemnicą tej sztuki.

LL: Ale czy będą wiedzieli czego szukać...?

DW: Niezrozumienie jest wpisane w ryzyko teatru. Nieobyty odbiorca ogląda przedstawienie i widzi tylko pana, ławkę stół – bo nie ma więcej wiedzy. A ten, który ma większe doświadczenie, zobaczy konwencję, stylistykę, odczyta metafory. Każdy coś zrozumie – tylko pytanie, czy w 100 procentach, czy w dwudziestu? Bo jeśli kogoś będzie 20 procent satysfakcjonowało, to ja też będę zadowolona.

LL: Jak – jako dyplomowany teatrolog – ocenia Pani poziom grup występujących w Konfrontacjach?

DW: Poziom jest zawsze bardzo wyrównany i wysoki. Emocje sięgają zenitu, ale Konfrontacje to wyjątkowy czas teatralnej przygody w świetle tak odrealnionym, że zegary przestają tykać, a ludzie wstrzymują oddech. To magiczne kilka dni...

LL: W ubiegłym roku odbyły się warsztaty teatralne z Mistrzem – co też należy do tradycji festiwalu – relacja z nich niestety nie zmieściła się w ostatniej Kurtynie... Jak odnotowały się w Pani pamięci?

DW: To spotkanie z Bronisławem Wrocławskim. Były tłumy – chętnych było tylu, że brakło wolnych miejsc, wszyscy chcieli wziąć w nich udział. W zasadzie zapamiętałam je jako monolog, nawet można się pokusić o porównanie do monodramu. Mistrz nawiązywał do różnego rodzaju sposobów budowania napięcia na scenie, kreowania postaci przez aktora od początku do końca – tak, żeby ona była właściwie zrozumiana przez odbiorcę. Odnosił się do swoich przedstawień teatralnych, doświadczeń życiowych związanych z teatrem.

LL: Do czego mogłaby Pani porównać skalę emocji towarzyszących Konfrontacjom?

DW: Do skoku na bungee, kiedy nie znamy długości liny, a skaczemy pierwszy raz. Co roku jest to pierwszy raz dla spektaklu i dla nas.

Rozmawiała Liliana Lewandowska

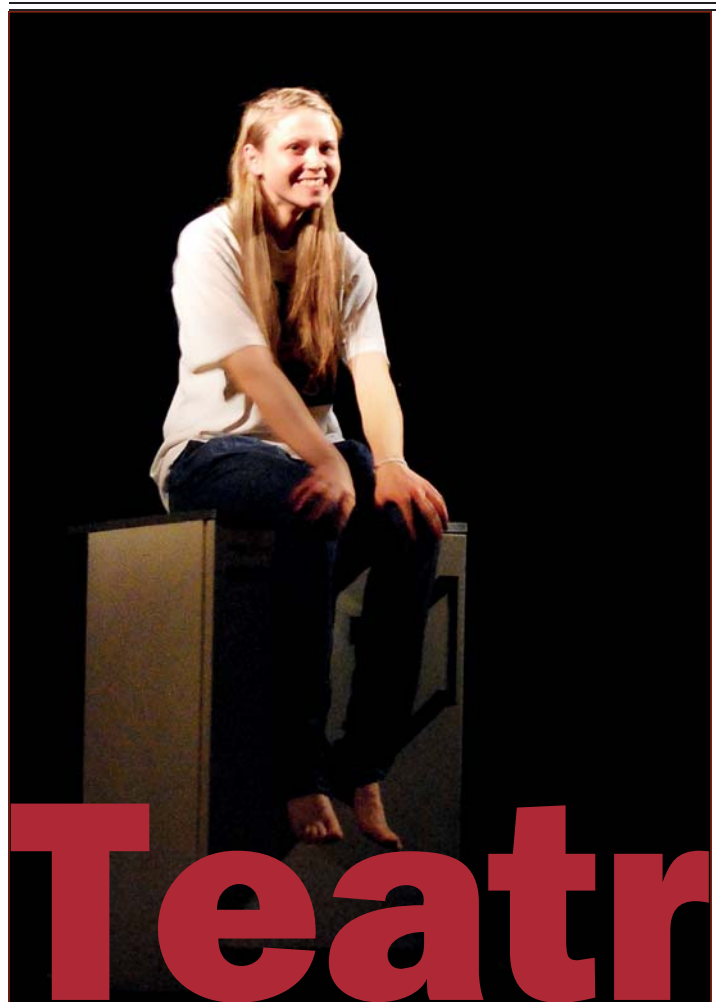

foto: Katarzyna KozłowskaPiSh

Teatr jest moim tlenem

O początkach przygody z teatrem, uczuciach towarzyszących występom na scenie, inspiracjach i pasji do grania – rozmowa z Angeliką Chałubek, zdobywczynią Grand Prix XXXI Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych

Anna Wszelaka: Kiedy w ubiegłym roku „Kurtyna” pytała Cię o to, gdzie będziesz zdawać na studia, odpowiedziałaś: „Do szkoły filmowej. Do wszystkich szkół. Może ktoś mnie przyjmie.” Jak życie zweryfikowało Twoje plany?

Angelika Chałubek: Moim marzeniem jest łódzka filmówka. W czasie ubiegłorocznych egzaminów wstępnych udało mi się przejść aż do trzeciego, ostatniego etapu. Niestety, znalazłam się pod tzw. kreską, czyli na liście osób rezerwowych. Cóż, w tym roku się nie udało, ale widocznie tak miało być. Nie oglądam się za siebie, idę dalej i na pewno nie odpuszczę.

A.W.: Czym zajmujesz się obecnie?

A.CH.: Jestem studentką I roku kulturoznawstwa na specjalizacji

teatrologia. W ramach studiów zdobywam wiedzę teoretyczną w zakresie szeroko pojętego teatru, co często udaje mi się wykorzystać w praktyce. Kierunek jest interesujący, ale nie jest on jeszcze tym „czymś”, o czym marzę.

A.W.: Realizujesz się na scenie?

A.CH.: Tak, działam w jednym z łódzkich amatorskich teatrów, „gram” w różnego rodzaju etudach studenckich. Ostatnio miałam przyjemność uczestniczyć w projekcie Dotknij Teatru w Łodzi i Nocy Teatru w Radomsku, gdzie wystąpiłam z monodramem *Fade out*.

A.W.: Czy w tym roku również zagrasz na festiwalowej scenie?

A.CH.: Nie, w tym roku nie będę występować, ale pojawię się w CKM-ie tak, jak obiecałam nieobecnej już z nami Krystynie

Weintritt. Na Konfrontacje wracam nie tylko z powodu możliwości zetknięcia się z teatrem, ale także przez wzgląd na niezwykłą atmosferę, która panuje w trakcie festiwalu. Pojawię się również, żeby uczcić pamięć Pani Krystyny - wyjątkowej osoby, która na zawsze pozostanie w moim sercu.

A.W.: Czym dla Ciebie była wygrana na XXXI Konfrontacjach Teatrów Młodzieżowych? Jakiego uczucia zdobyć najważniejszą nagrodę festiwalu?

A.CH.: Nie spodziewałam się tej nagrody, właściwie to nie myślałam o jakiegokolwiek wygranej. Poziom na Konfrontacjach jest zawsze bardzo, bardzo wysoki i już sama możliwość wystąpienia podczas festiwalu była dla mnie ogromnym wyróżnieniem. Kiedy ogłoszono, że zostało przyznane Grand Prix, siedziałam spokojnie i zastanawiałam się, kto dostanie tę nagrodę. Mariusz Jakus, który odczytywał werdykt, zatrzymał na mnie wzrok i ogłosił, że wygrałam. Było to dla mnie podwójne zaskoczenie, bo jako jedyna wystąpiłam z monodramem. Nie wiedziałam, co mam powiedzieć, co zrobić, ale nigdy nie zapomnę tego niesamowitego uczucia.

historię swojej choroby. Opowieść ta była przeplatana kazaniem ks. Jerzego. Później dostałam zbiór opowiadań Julii Fiedorczuk. Jedno z nich utkwiło mi szczególnie w pamięci i postanowiłam połączyć historię dziewczyny z książki z opowiadaniem *Imago*. Tak powstał scenariusz do *Fade out*. Pokazałam go Pani Bożenie Kwiatkowskiej, a następnie spędziłyśmy długie godziny na dyskusji i na pracy nad tekstem, zanim nabrał on scenicznych kształtów. I tak to zagrało.

A.W.: Jak zaczęła się Twoja przygoda z teatrem?

A.CH.: Wszystko zaczęło się w IV LO w Piotrkowie Trybunalskim, którego byłam uczennicą. To tam właśnie spotkałam niesamowitą nauczycielkę języka polskiego, Panią Bożenę Kwiatkowską. To właściwie był początek przygody. Przez trzy lata zrobiliśmy trzy monodramy, ostatnim był *Fade out*, z którym przez ponad rok jeździliśmy po Polsce. Gdyby nie szkoła i pani Bożena, nie byłabym w tym miejscu, w którym teraz jestem. Obie kochamy teatr i każdą związaną z nim pracę, a liceum nadal jest dla mnie drugim domem.

A.W.: Mariusz Jakus podczas

ubiegłorocznych Konfrontacji powiedział o Tobie: „Teatralnie sfiksowana, w pozytywnym tego słowa znaczeniu.” Miał rację?

A.CH.: Pewnie tak, bo teatr to moja pasja. Jest dla mnie tlenem, bez którego się duszę. Poza tym wyznaję zasadę, że należy „kochać teatr w sobie, a nie siebie w teatrze”

A.W.: Czego mogą Ci w takim razie życzyć w życiu aktorsko-zawodowym?

A.CH.: (śmiech) Na dzień dzisiejszy jeszcze nie jestem aktorką. Bardziej praktykującą amatorką. Chciałabym to zmienić, a moim największym marzeniem jest szkoła aktorska. Bronisław Wrocławski podczas ubiegłorocznych warsztatów powiedział: „Droga prowadząca przed siebie, każda droga. Nawet jeśli skończy się ta asfaltowa, nie możemy zaprzestać. Trzeba iść dalej, nawet jeśli z boku będzie leśna ścieżka, bo być może tam znajdziemy nasz wymarzony dom”. I tego będę się trzymać.

Rozmawiała: Anna Wszelaka

ANKA Z WISZĄCYCH OGRODÓW *czyli* KATARZYNA GRONIEC

foto: www.teatralia.com.pl

Swoją karierę artystyczną rozpoczęła, mając 1,5 roku, kiedy to zaśpiewała na komunii siostry Mazurka Dąbrowskiego. Potem było jeszcze ambitniej: Teatr Buffo i rola Anki w musicalu Metro, Przegląd Piosenki Aktorskiej, Teatr Roma i Ateneum, współpraca z Grzegorzem Ciechowskim. No i osiem płyt wypełnionych kompozycjami ze świata piosenki aktorskiej/poezji/kabaretu. Twierdzi, że od płyty **Przypadki** jest w pełni świadomą artystką. **Dziś wieczór będziemy mieli okazję sprawdzić, czy jest to prawda, gdy zaprezentuje nam się w spektaklu muzycznym, w którym przypomni utwory swoich ukochanych mistrzów: Jacques'a Brela, Bertolta Brechta, Kurta Weilla oraz Paola Conte**

ARTYSTKA W PEŁNI ŚWIADOMA

O Katarzynie Groniec, gościu tego rocznym Konfrontacji Teatralnych, zrobiło się głośno w 1991 roku dzięki musicalowi *Metro* (była to pierwsza prywatna produkcja teatralna w powojennej Polsce, stworzona przez Janusza Józefowicza oraz Janusza Stokłose), w którym wcieliła się w rolę Anki, młodej artystki szukającej swojego miejsca w życiu. Przedstawienie odniosło w Polsce olbrzymi sukces, a Groniec można było później podziwiać w kolejnych produkcjach Teatru Buffo: *Do grającej szafy grosik wrzucić*, *Brel*, *Grosik 2*, *Obok nas* i *Tyle miłości*. Wokalistka chciała się jednak rozwijać i zaczęła występować w innych teatrach. Widzowie mogli oglądać i słuchać ją w takich przedstawieniach, jak: *Piotruś Pan* (w Romie), *Trzy razy Piaf* (w Ateneum), *Mandarynki i pomarańcze* (w Capitolu), *Bagdad Café* (w Polonii), *Nie ma solidarności bez miłości* (w Palladium). W 1997 roku wzięła udział w Przeglądzie Piosenki Aktorskiej, na którym brawurowo wykonała utwory *Amsterdam* (Jacquesa Brela) oraz *Zdemskowane piosenki* (Mariana Hemara). Ten występ zapewnił jej nie tylko Grand Prix konkursu, ale również Nagrodę Dziennikarzy. W tym czasie zaprezentowała swój talent muzyczno-aktorski także w Teatrze Telewizji: *Przybysz z Narbony* (Juliana Strykowski, 1997), *Kram z piosenkami* (Leon Schiller, 1997), *Wieczory i poranki* (Paweł

Mossakowski, 1998).

Dziewięć lat po musicalu *Metro* artystka wydała swoją pierwszą płytę pt. *Mężczyźni*. Za produkcję i teksty odpowiedzialny był Grzegorz Ciechowski. Album miał szansę ukazać się nieco wcześniej na rynku muzycznym, ale lider Republiki był wtedy zajęty komponowaniem muzyki do filmu *Wiedźmin*. - Bardzo długo czekałam na niego. Był zajęty człowiekiem. Pisał wówczas muzykę do *Wiedźmina* i powiedział, że muszę poczekać około roku... Grzecznie czekałam w kolejce. Byłam w niego wpatrzona jak w obrazek. Przyjmo- wałam wszystkie jego uwagi, na wszystko się zgadzałam. Miałam drobne zastrzeżenia do tekstów i - o dziwo, bo podobno to była rzadkość, pozmieniał je - mówiła artystka. Krążek promowały single *Dzięki za miłość*, *Koi, rani* oraz *Tango z pistoletem*. Na szczególną uwagę zasłużyły też utwory *Gdybyś mnie kochał...* (do słów Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego) i *Mężczyźni, którym..* (na podstawie Wiktora Woroszyłskiego). Album spotkał się z bardzo dobrym przyjęciem, dlatego też już dwa lata później można było kupić drugą płytę Groniec *Poste Restante*. Repertuar na niej zawarty jednak różnił się od tego, co znajdowało się na jej debiutanckim krążku. Artystka wzięła na warsztat piosenki kabaretowe i filmowe z lat 30. z repertuaru Edith Piaf i Marleny Dietrich oraz utwory Astora Piazzolli

z teksami w przekładzie Marcina Sosnowskiego. Wydaje się, że ten album wyznaczył kierunek dalszej drogi muzycznej gościa Konfrontacji. Kolejne płyty wypełnione były najczęściej utworami z pogranicza poezji, kabaretu i piosenki aktorskiej. Aktorka prezentowała własne kompozycje (*Przypadki*, 2007 - teksty inspirowane dekalogiem, *Pin-up Princess*, 2011) oraz aranżacje utworów swoich ulubionych bardów: m.in. Kurta Weilla (*Emigrantka*, 2004), Elvisa Costello (*Listy do Julii*, 2009).

Do ulubionych autorów Katarzyna Groniec wraca na swojej najnowszym płycie *Wiszące ogrody* już się przeżyły. Artystka przypomina na niej utwory Jacques'a Brela, Bertolta Brechta, Kurta Weilla oraz Paola Conte, artystów przez nią uwielbianych. Skąd taki wybór? - To, w większości, powrót do piosenek, które rozłożyły mnie na łopatki, kiedy usłyszałam je po raz pierwszy w życiu, w okresie kiedy człowiek najbardziej wszystkiemu się dziwi, między 15 a 25 rokiem życia. Wtedy wydawało mi się, że rozumiem, o czym są, dziś rozumiem, o czym są. Niektóre z tych piosenek mają 50 lat lub więcej, mają prawo się zestarzeć, szczególnie w warstwie aranżacyjnej. Ale tekst i tematyka dotyczą ważnych spraw, opowiadają o emocjach inaczej, niż to się robi dziś - odpowiada Katarzyna Groniec.

Dyskografia:

Mężczyźni (2000)
Poste Restante (2002)
Emigrantka (2004)
Przypadki (2007)
Na żywo (2008)
Listy Julii (2009)
Pin-Up Princess (2011)
Wiszące ogrody już się przeżyły (2014)

Filmy:

Wrota Europy (Jerzy Wójcik, 1999)
Lot 001 (Krzysztof Lang, 1999)
Zaduszki narodowe. Sybir ostatnie pożegnanie (Olgiard Łukaszewicz, Wojciech Staroń, Ignacy Szczepański, 2000)
W poszukiwaniu utraconych lat (Jan Sosiński, 2002)

Wyróżnienia:

Grand Prix oraz Pierwszą Nagrodę Dziennikarzy 18 Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu (1997)
Nagroda Artystyczna Polskiej Estrady „Prometeusz” (2007)
Dyplom Mistrzowski im. Aleksandra Bardiniego (2008)

Katarzyna Kozłowska

ZMIENIA SIĘ TYLKO FORMUŁA

Świadome spektakle, różnorodne formy artystycznego wyrazu, indywidualne autorskie scenariusze to tylko niektóre elementy składające się na tak niezwykle wydarzenie, jakimi zapewne będą XXXII Konfrontacje w Centrum Kultury Młodych. O tym wszystkim rozmawiam z Panią Iwoną Koralczyk, pełniącą obowiązki Dyrektora Centrum Kultury Młodych w Łodzi i z Panią Moniką Tabowską - specjalistką w sprawach nadchodzącego festiwalu

Magdalena Tomczak: Przed nami XXXII edycja Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych. Skąd wziął się pomysł na przegląd teatrów, który już od ponad 30 lat jest znaczącym wydarzeniem artystycznym w Łodzi?

Monika Tabowska: Wiele lat temu odbywały się w Łodzi Konfrontacje Sceny Szkolnej, organizowane przez Kuratorium Oświaty. Był to przegląd talentów, ale nie tylko teatralnych. Kiedy impreza zaczęła podupadać, w 1995 r. do Centrum zgłosili się uczniowie z VI LO w Łodzi pod opieką Adama Łoniewskiego z propozycją zorganizowania przeglądu, na którym łódzkie teatry mogłyby pokazać swoje spektakle i skonfrontować swoje umiejętności. To wtedy właśnie odbyło się w Centrum pierwsze takie spotkanie. Całe przedsięwzięcie zakończyło się sukcesem, a władze miasta powierzyły nam organizację tego wydarzenia - już pod nazwą Konfrontacji Teatralnych

Iwona Koralczyk: To w pewnym sensie kontynuacja pierwotnego przeglądu, dlatego też została zachowana numeracja kolejnych edycji. Zmieniła się tylko formuła - w rywalizacji biorą udział tylko spektakle teatralne.

M. Tomczak: Na przestrzeni lat formuła teatralna uległa zmianie. Co najbardziej?

I.K.: Zmienił się zasięg festiwalu. Najpierw była to impreza lokalna, potem o zasięgu wojewódzkim, a teraz ma status ogólnopolskiej. Zmieniała się też liczba dni konkursowych. Kiedy Konfrontacje stały się ogólnokrajowe, czas trwania się wydłużył ze względu na ilość uczestników chcących uczestniczyć w przeglądzie.

M.T.: W tym roku zgłosiła się rekordowa liczba teatrów, niestety ze względu na ograniczenia budżetowe musieliśmy

wybrać tylko dwanaście spektakli. Poza tym prezentowane na Konfrontacjach przedstawienie są coraz bardziej świadome w porównaniu do tego, co obserwowaliśmy wiele lat wcześniej. Wówczas były to takie typowe teatry szkolne, przygotowane na bardzo amatorskim poziomie, bez świadomości warsztatowej. Obecnie pojawiają się także i inne formy artystycznego wyrazu, jak teatr ruchu, pantomima, musical, monodramy.

M. Tomczak: Według jakiego klucza wybierane są teatry, które zaprezentują się na scenie?

M.T.: Uczestnicy muszą przede wszystkim spełniać regulaminowe kryteria, takie jak ustalony wiek uczestników czy określony czas trwania spektaklu. Muszą też przesłać nagranie z próby bądź spektaklu. My jako organizatorzy weryfikujemy część formalną. O kryteriach artystycznych decydują nasi jurorzy, którzy najbardziej kompetentnie oceniają ten element.

M. Tomczak: W tym roku na scenę Konfrontacji wracają ubiegłorocznymi uczestnikami. Czym jest to spowodowane?

M.T.: Sądzę, że to prestiż tego wydarzenia. W ogólnopolskim środowisku teatralnym jesteśmy dobrze znani. Znamy teatr twierdzą, że Konfrontacje to pod

względem merytorycznym i artystycznym najbardziej znaczące przedsięwzięcie tego typu w Polsce. Udział w przeglądzie ma za zadanie weryfikację umiejętności młodych ludzi, którzy próbują swoich sił na scenie. Możliwość omówienia wystawionego spektaklu z jurorami, którzy dzielą się z uczestnikami wieloma cennymi wskazówkami, po przełożeniu na pracę aktorów i reżysera może dać naprawdę niesamowite efekty.

I.K.: Mamy też nadzieję, że to, co przyciąga młodych ludzi każdego roku na Lokatorską, to niezwykła atmosfera, poczucie integracji i wspólnoty.

M. Tomczak: Czym zaskoczą nas uczestnicy?

I.K.: Pierwsze rzecz, która przychodzi mi na myśl to tematyka przedstawień. Dawniej pojawiało się dużo adaptacji klasyki. Teraz to w większości autorskie teksty, czasami bardzo osobiste.

M. Tomczak: Czego Panie oczekujecie od Konfrontacji?

I.K.: Wielkiego kulturalnego wydarzenia. Chciałybyśmy, aby doceniono pracę zarówno samego Centrum, jak i młodych aktorów. Jest to bowiem szansa na to, aby zostali zauważeni.

M. Tomczak: Co jest największym sukcesem Festiwalu?

M.T.: To rosnąca liczba uczestników i podmiotów opiniotwórczych, którzy wspierają nasz przegląd, m.in. Łódzka Szkoła Filmowa, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna, Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 19. Cieszymy się, że uczniowie łódzkich szkół biorą udział w wydarzeniu nie tylko jako aktorzy na scenie, ale także przygotowują oprawę, czy pomagają przy organizacji przedsięwzięcia. To nasz sposób na dotarcie do coraz większej liczby ludzi.

M. Tomczak: Konfrontacje to tylko jedna z imprez organizowanych przez Centrum Kultu-

ry Młodych. Co jeszcze będzie można zobaczyć w najbliższym czasie?

I.K.: Lista organizowanych przez nas imprez jest bardzo długa. U na cały czas coś się dzieje.

M.T.: 26 kwietnia będzie można zobaczyć przedstawienie Pańskie zdrowie, Panie Tuwim Zespołu Objawów Muzycznych Phliomelos a 29 kwietnia odbędzie się Wieczór Laureatów Konfrontacji w Teatrze Studyjnym. Poza tym maj na pewno będzie bardzo teatralny. Już w tej chwili mamy zapowiedziane pokazy dwóch spektakli. Jeden to Papierowe domy z papieru przygotowany przez seniorów w ramach projektu realizowanego w Akademickim Ośrodku Inicjatyw Artystycznych. Będzie też spektakl grupy teatralnej AKK PLONS pt. Posłuchaj Emil na podstawie jednoaktówki Jeana Cocteau i spektakl Teatru S ze Zbąszynia pt. Pokój.

M. Tomczak: Czego byście sobie Panie życzyły na najbliższy rok?

I.K.: Zdecydowanie tego, aby te i kolejne Konfrontacje były takim sukcesem, jak dotychczas. Chciałybyśmy, żeby Centrum działało tak, jak do tej pory, z naszą młodzieżą, pracownikami, wszystkimi przyjaciółmi.

M. Tomczak: Ja w takim razie również przyłączam się do tych życzeń. Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Magdalena Tomczak

Fotografie:
Agnieszka Pękala
Na fotografiach:
1. Monika Tabowska
2. Iwona Koralczyk

WIOSNA TEATRU

W tym roku podczas XXXII Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Młodzieżowych o uznaniu jury powalczy kilkanaście spektakli zespołów z całej Polski oraz jeden monodram

Konfrontacje dają uczestnikom możliwość rozwinięcia własnych umiejętności oraz zainteresowań związanych ze sztuką teatralną. Młodzi aktorzy mogą także podszkolić swój warsztat pod okiem twórców teatralnych, krytyków i aktorów. Podczas tegorocznego przeglądu zobaczymy dwanaście przedstawień.

Piątkowe prezentacje rozpocznie teatr „Pigwa” działający od ośmiu lat w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 19 w Łodzi. Grupa ta wystawia autorskie spektakle, będące efektem pracy wszystkich jej członków. „Pigwa” to zdobywcy I nagrody oraz wyróżnienia podczas Wojewódzkiego Festiwalu Form Chrześcijańskich za spektakl *Zegarmistrz i Czymiłość Ci wszystko wybacz*, a także wyróżnienia na Konfrontacjach w 2011 i 2012 roku za spektakl *Ogon jaszczurki*. W czasie tegorocznego festiwalu zaprezentują dwa happeningi – otwierający i zamykający przegląd. Zobaczymy także ich spektakl *Po drugiej stronie*.

Następnie na scenie pojawi się teatr „Trzcina” ze Stowarzyszenia Inicjatyw Kulturalnych „TRZCINA” w Tomaszowie Mazowieckim, mający na swoim koncie liczne nagrody w Polsce i za granicą. Funkcjonujący od 2007 roku teatr ruchu dotyka w swych przedstawieniach ważnych problemów egzystencjalnych. Podczas przeglądu zespół pokaże swoje możliwości w przedstawieniu *Poza czasem*.

Jeszcze przed południem pierwszego dnia przeglądu będzie można zobaczyć teatr „Antidotum” z Miejskiego Ośrodka Kultury w Piotrkowie Trybunalskim, który działa już od pięciu lat. Na tegorocznych Konfrontacjach wystawi spektakl *Po raz trzeci – sprzedane*.

Jako kolejna na scenie pojawi się Grupa Teatralna „Ekstrakt”, działająca przy Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Turystyki w Sokolnikach. Zespół działający od 2010 roku ma już na swoim koncie I miejsce i nominację podczas Eliminacji Rejonowych XXXII Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych w Sieradzu. Wcześniej zdobyli wyróżnienie na Wojewódzkim Przeglądzie Teatrów Dziecięcych i Młodzieżowych w Łodzi w 2011 r. oraz na zeszlorocznych Konfrontacjach. Tym razem młodzi aktorzy wystąpią ze spektaklem *Kopciuch*.

Na koniec pierwszego dnia zmagania Teatr „M.D.K. czyli Młode Dzielne Kuropatwy” pokaże przedstawienie zatytułowane *Płam*. „M.D.K.”, działające od 13 lat przy Młodzieżowym Domu Kultury w Rzeszowie, reprezentuje Rzeszów na wojewódzkich i ogólnopolskich imprezach teatralnych. Teatr zdobył już wiele prestiżowych nagród i wyróżnień w ogólnopolskich przeglądach.

Drugi dzień przeglądu w Centrum Kultury Młodych w Łodzi rozpocznie

Rodzaj Nijaki – spektakl Teatru „Zakątek”. Grupa ta powstała w 2010 roku przy Stowarzyszeniu BUSOLA Dla Artystycznie Uzdolnionych Dzieci w Piotrkowie Trybunalskim i ma na swoim koncie już kilka sukcesów: nagrody na Ogólnopolskim Festiwalu HECA w Płocku w 2012 roku, na Ogólnopolskim Forum Teatrów Miniatury w Opolu w 2012 roku, a także podczas Ogólnopolskiego Festiwalu DZIATWA w Łodzi w 2012 roku. Następnie zaprezentuje się istniejący od pięciu lat Teatr „Dziewiątki” z Lubuskiego Młodzieżowego Domu Kultury w przedstawieniu *Płam*. Zespół ten pochwalić się może licznymi nagrodami oraz wyróżnieniami – zarówno grupowymi, jak i indywidualnymi – zdobyłymi na Konfrontacjach.

W samo południe kurtyna odsłoni się dla sześciuosobowej grupy „Okapi” z Centrum Kultury Młodych w Łodzi, która pokaże nam spektakl *Pijawy*. Teatr ten działa od dwóch lat i już ma na swoim koncie wyróżnienia, m. in. podczas zeszlorocznego Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Młodzieżowych w Łodzi. W tym roku, podobnie jak podczas ubiegłorocznych Konfrontacji, grupa zajmie się także przygotowaniem i wykonaniem scenek teatralnych zapowiadających spektakle.

Kolejnym zespołem, który pojawi się na scenie, będzie, działająca już 17 lat, grupa z Miejskiego Ośrodka Kultury w Świdniku „PUK-PUK” ze sztuką *Mąka*. Zespół liczy obecnie około trzy-

dziestu osób w wieku od 12 do 20 lat i jest laureatem wielu ogólnopolskich i międzynarodowych festiwali.

Jedyny monodram podczas tegorocznych Konfrontacji zaprezentuje Dawid Nowak – podopieczny Powiatowego Młodzieżowego Domu Kultury w Będzinie. Na naszym przeglądzie zdobywca Grand Prix na Festiwalu Teatralnym w Chorzowie zaprezentuje spektakl zatytułowany *Winniczek*.

Następnie na scenie zobaczymy spektakl *Prince* w wykonaniu teatru „FU/TURYŚCI”, działającego przy VI Liceum Ogólnokształcącym im. J. Lewewela w Łodzi. Teatr powstał 17 lat temu i może pochwalić się wieloma zwycięstwami, m. in. podczas Ogólnopolskich Forów Teatrów Szkolnych w Poznaniu w 2007 i 2009 roku, na Ogólnopolskim Forum Teatrów Szkolnych w Poznaniu oraz w trakcie Ogólnopolskich Konfrontacji Sceny Młodzieżowej Centrum w 2010 i 2011 roku.

Po scenicznych eksperymentach wystąpi „Ciąg Dalszy Nastąpi” ze spektaklem *Bo to zła kobieta była*. To działający od roku zespół z I Liceum Ogólnokształcącego im. Gen. J. H. Dąbrowskiego w Kutnie, który debiutował po czas wydarzeń promocyjnych w rodzimym mieście.

Magdalena Stolińska

DZIEWICA KRÓLOWA WIEDZMA

foto: Agnieszka Pękala

Warsztaty, które w ramach projektu „Dotknij Teatru” odbyły się w Centrum Kultury Młodych, rozpoczynają na Lokatorskiej „teatralną wiosnę”

„Dotknij Teatru” to ogólnopolski projekt organizowany z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru. Program przewiduje różne formy teatralnych działań, między innymi spektakle, warsztaty, akcje plenerowe, performance, wystawy, wykłady i koncerty. Promuje i popularizuje sztukę teatru poprzez zaproszenie do wspólnego tworzenia, a widzowie mają możliwość doświadczyć teatru „od kuchni”.

Tegoroczny projekt „W poszukiwaniu kobiety”, ma na celu głęboką refleksję nad naturą i istotą kobiecości, zarówno w kontekście archetypów kulturowych, jak i zmian społeczno-cywilizacyjnych, które stawiają kobietom i mężczyznom nowe wyzwania. Wykorzystanie sztuki teatru

jako metody na pokazanie studium kobiecości oraz wykład o charakterze antropologicznym i warsztaty twórcze zainspirowały uczestników i widzów do własnych poszukiwań i przemyśleń w obrębie problematyki genderowej. Realizatorką i autorką projektu jest Pani Dorota Bielska – teatrolożka i reżyserka mająca na swoim koncie kilkanaście autorskich projektów teatralnych, realizowanych we współpracy z teatrami w całej Polsce, skierowanych zarówno do dzieci, jak i widzów dorosłych.

W dniach 28-30 marca odbyły się warsztaty i wykład pt. *Dziewica, królowa, wiedźma – studium archetypów kobiecości w baśniach, bajkach i legendach*, które skierowane były do dorosłych kobiet. Prowadzone były w oparciu o teorię dramy, której główne założenia mówią o fundamentalnej funkcji mitu, archetypu i opowieści dla rozwoju osobistego na różnych etapach ży-

cia. Wykład pod tym samym tytułem był omówieniem klasycznych bajek i baśni oraz współczesnych opowieści kina amerykańskiego w kontekście krytyki feministycznej. W trakcie prelekcji próbowano znaleźć odpowiedź na pytanie, jaki wpływ mają przekazy zawarte w bajkach i baśniach na rozwój dziewczynek.

Warsztaty zakończył spektakl *Królowa*, który był próbą genderowego odczytania powszechnie znanej baśni Andersena. Przedstawienie opowiadało o inicjacji kobiety-dziewczynki i jej drodze ku samej sobie, a co za tym idzie ku dojrzewaniu do związku. Tematyka, sposób przekazania, ujmująca plastyka i poetycka oprawa muzyczna skłoniły uczestniczki do refleksji – nie tylko nad swoim życiem uczuciowym, ale także nad postrzeganiem samych siebie.

Magdalena Tomczak

Maria Seweryn

foto: www.gala.pl

Aktorka teatralna i filmowa, dyrektor Och-Teatru w Warszawie oraz Członek Zarządu Fundacji Na Rzecz Kultury. Córka aktorów: Krystyny Jandy i Andrzeja Seweryna. W 1998 roku ukończyła warszawską Akademię Teatralną. Jako siedemnastolatka zadebiutowała na dużym ekranie w filmie Radosława Piwowarskiego *Kolejność uczuć* (1993) w roli Julii, nastolatki, która wdaje się w romans z dojrziałym aktorem (Daniel Olbrychski). Za tę rolę otrzymała Nagrodę im. Zbyszka Cybulskiego. Za rolę w następnym filmie – *Matka* swojej matki Roberta Glinńskiego, w którym wystąpiła u boku Krystyny Jandy, otrzymała Nagrodę dla Nadziei Polskiego Kina na Festiwalu Filmowym w Gdyni w 1996 roku.

W latach 1998-1999 występowała na deskach Teatru Powszechnego w Warszawie. Współpracowała także z Teatrem Rozmaitości (1999), Teatrem Rampa (2000), Teatrem Komedia (2001), Teatrem Współczesnym (2002-2003), Teatrem Polskim (2002), Teatrem im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie (2003), a także z Teatrem Polonia (od 2005 roku) i Och-Teatrem (od 2010 roku). Zagrała w 16 filmach, m.in. *Pół serio*, *Wiedźmy czy Koniec świata*, a także w spektaklach Teatru TV.

XXXII Ogólnopolskich konfrontacji teatrów Młodzieżowych

Marian Glinkowski

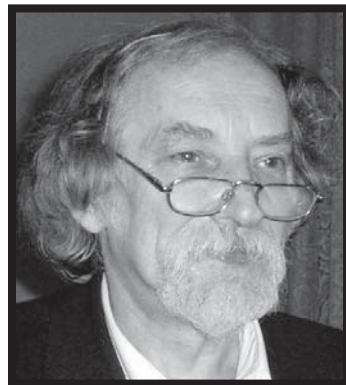

foto: www.lodz.gazeta.pl

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako reżyser teatralny i animator kultury, ale przede wszystkim jako jeden z członków jury na corocznych Ogólnopolskich Konfrontacjach Teatrów Młodzieżowych w Łodzi. W latach 1992-2009 pełnił funkcję dyrektora Łódzkich Spotkań Teatralnych.

Był twórcą Łódzkiego Przeglądu Teatrów Amatorskich „ŁÓPTA”, a także kierownikiem artystycznym Festiwalu Małych Teatrów „Słodkobłąkity”. Zasiadał w radzie programowej społecznego ruchu teatralnego „Dotknij Teatru” i kapituły nagrody Srebrnego Pierścienia. Wstępował w roli jurora na wielu festiwalach teatrów alternatywnych, m.in. w Łodzi, Sieradzu czy Zgierzu. Wyreżyserował ponad sto spektakli, koncertów, a także zdarzeń plenerowych. Był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany za reżyserię, scenariusz oraz najlepsze przedstawienie. Otrzymał nagrody Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej, a także Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz Odznakę Za Zasługi dla Miasta Łódź. Został także odznaczony Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Jadwiga Sęcińska

Pedagog, animator kultury, teatrolog, instruktor teatralny, specjalista w dziedzinie kultury żywego słowa, organizator przedsięwzięć edukacyjnych i artystycznych, działacz społecznego ruchu teatralnego, kierownik programowy Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Dziecięcych „Dziatwa”, specjalista w dziedzinie teatru dziecięcego. Pracowała m.in. w Poleskim Ośrodku Sztuki w Łodzi. Współpracowała z wieloma instytucjami i stowarzyszeniami, Uniwersytetem Łódzkim, Kuratorium Oświaty, Łódzkim Domem Kultury oraz łódzkim oddziałem Towarzystwa Kultury Teatralnej. Współtworzy Ogólnopolski Przegląd Teatrów Dziecięcych DZIATWA w Bałuckim Ośrodku Kultury.

Kalina Jerzykowska

foto: Piotr Brandeburg

Absolwentka Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Łódzkiego. Polonistka, teatrolog, dziennikarz, Kawaler Orderu Uśmiechu. Współpracowała z redakcją rozrywki III Programu Polskiego Radia, a także z Radiem Łódź, gdzie współtworzyła Program z Dywanikiem. W stanie wojennym współautorka kabaretu „Myśłeta” oraz iluzjonistycznej rewii „Arsene Lupin”. W łódzkim dodatku „Gazety Wyborczej” przez kilka lat redagowała Tygodnik Kulturalny „Verte”. Jest autorką felietonów publikowanych w radiu i gazecie, recenzji, scenariuszy i pojedynczych utworów – m.in. piosenek dla zespołów „Krajki” czy „Pędzwiatry”, skeczy, monologów – tworzonych dla estrady i teatru. Od kilku lat pisze książki i wiersze dla dzieci, m.in. *Kantor wymiany liter*, *W moim ogrodzie mieszka czarodziej*, *13. Skrytka*, *Mucha pod Grunwaldem* oraz scenariusze dla teatrów dziecięcych (Teatralki, Skarb fabrykanta)

foto: Ewelina Tarka

Krystyna Weintritt

Od 1992 roku była dyrektorem Centrum Kultury Młodych w Łodzi. Działała na rzecz upowszechnienia kultury i sztuki oraz zrzeszania się ludzi przez ponad 40 lat. Łódzianie są jej szczególnie wdzięczni za organizację Ogólnopolskich Konfrontacji Teatrów Młodzieżowych w Łodzi, które organizowane są

w tym roku po raz 32. Była jedną z inicjatorek oraz członkinią grupy inicjatywnej ogólnopolskiej akcji „Dotknij Teatru”. Ponadto organizowała Międzynarodowy Blues Rock and Roll Festival i Warsztaty Folklorystyczne. Aktywnie uczestniczyła w wielu organizacjach i stowarzyszeniach, m.in. w Klubie Krystyn, Bussiness Professional Women, Stowarzyszenia na rzecz Edukacji Kulturalnej i Pomocy Społecznej „Szansa”.

**Teksty zebrała i opracowała:
Magdalena Kuczyńska**